

ZADANIA RODZIN W BUDOWANIU CYWILIZACJI MIŁOŚCI

Kongres Rodziny – MIŁOŚĆ I ŻYCIE

20-22 marca 2015

Definicja:

wysoko rozwinięta kultura
materialna i umysłowa, istniejąca w
danej epoce historycznej i na danym
obszarze

I. Przypomnienie

a. Kto i kiedy?

- i. Bł. Paweł VI
- ii. Homilia na BN w 1975 r.

b. Karta Praw Rodziny 1983 r.

- i. idea: Synod o Rodzinie 1980 r., propozycje nr. 42
- ii. Podmiot: *Stolica Apostolska, centralna i najwyższa instytucja władzy Kościoła katolickiego.(...)*, jako podmiot prawa międzynarodowego.
- iii. Adresaci
  1. Rządy: *Potwierdzając, dla dobra społeczeństwa, powszechną świadomość podstawowych praw rodziny, „Karta” dostarcza tym wszystkim, którzy dzielą odpowiedzialność za wspólne dobro, model i punkt odniesienia dla opracowania ustawodawstwa i polityki rodzinnej oraz ukierunkowanie dla programów działania.*
  2. Międzynarodowe organizacje rządowe: *które, z racji swej kompetencji oraz ze względu na działalność podejmowaną dla obrony i popierania praw człowieka, nie mogą nie dostrzegać łamania podstawowych praw rodziny czy godzić się na ich łamanie.*
  3. Rodziny
  4. Wszyscy mężczyźni i kobiety

II. Podstawy

- A. *prawa ludzkie, chociaż ujęte jako **prawa jednostki, posiadają podstawowy wymiar społeczny**, wyrażający się w sposób zasadniczy i przyrodzony w rodzinie.*
- B. *rodzina, związek naturalny, **pierwotny w stosunku do państwa czy jakiegokolwiek innej wspólnoty**, posiada swoje własne, niezbywalne prawa;*
- C. *rodzina, będąca czymś znacznie więcej niż tylko zwykłą jednostką prawną, społeczną czy ekonomiczną, stanowi **wspólnotę** miłości i solidarności, **jedyną pod względem możliwości nauczania i przekazywania wartości kulturalnych, etycznych, społecznych, duchowych i religijnych, istotnych dla rozwoju i powodzenia własnych członków oraz społeczeństwa;***

III. Cywilizacja miłości jako zadanie

- a. Uzdrawienie cywilizacji nienawiści: „świat bardziej ludzki”
- b. Tworzenie świata opartego na wyższych wartościach wartościach
  - i. Miłość,
  - ii. Sprawiedliwość,
  - iii. Prawda,
  - iv. Wolność,
  - v. Solidarność,
  - vi. Pokój.
- c. Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa jako model: *modelum nostrum Chjristus est*
- d. Ustalenie priorytetów
  - i. Etyki nad techniką,
  - ii. Człowieka nad rzeczą,
  - iii. Wartości duchowych nad materialnymi,
  - iv. Miłosierdzia przed sprawiedliwością,
  - v. „być” nad „mieć”.
- e. Osoba w relacjach, jej godność: miłość odpowiedzią na Miłość. Miłość leżąca u podstaw rodziny jest miłością społeczną (PP. Pius XI Quadragesimo anno)
- f. „Osoba i czyn”

IV. Rodzina „głęboką wspólnotą **życia i miłości**”

(Gaudium et spes, 48.)

- a. Miłość jako istota i zadanie rodziny poprzez potrójną misję jej dotyczącą
  - i. Strzeżenie, dostrzeganie i ochrona: miłość jest zagrożona,
  - ii. Objawianie, ukazanie, uwidocznienie: miłość jest dyskretna,
  - iii. Przekazywanie, udzielanie, obdarzanie: miłość jest komunikatywna.

- b. Zadanie wspólnoto twórcze w rodzinie
- i. Celem – komunია osób: forma pochodna (dzieci) i rozszerzona (krewni): „wewnętrzny, nieustający dynamizm, prowadzący rodzinę do coraz głębszej i mocniejszej *komunii*, która jest fundamentem i zasadą *wspólnoty* małżeńskiej i rodzinnej” (FC, 18).
  - ii. Komunijna jedność: zmierzać „ku coraz głębszej więzi pomiędzy sobą na każdym poziomie: na poziomie związku ciał, charakterów, serc, umysłów i dążeń, związku dusz⁴⁷, ukazując w ten sposób Kościołowi i światu nową komunię miłości jako dar łaski Chrystusowej” (FC, 19).
  - iii. Komunijna trwałość: bezwarunkowa wierność „z jaką Bóg miłuje swój lud, tak samo małżonkowie chrześcijańscy powołani są do rzeczywistego uczestnictwa w nieodwołalnej nierozzerwalności, która łączy Chrystusa z Kościołem, Jego oblubienicą, umiłowaną przez Niego aż do końca (FC, 20).

iv. Osobowa komunია małżonków

1. „Należy przede wszystkim podkreślić godność i odpowiedzialność kobiety, równe godności i odpowiedzialności mężczyzny. Równość ta realizuje się w szczególności we właściwym małżeństwie i rodzinie dawaniu się drugiemu współmałżonkowi i dawaniu się obojga dzieciom” (FC, 22).
2. Wewnątrz komunii-wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej mężczyzna jest powołany, aby żył w świadomości swego daru oraz roli męża i ojca.
3. Kontrapunkt: neomarksistowski genderyzm

V. W życiu i dla życia

- i. Płodność darem i zadaniem
  - i. Płodność integralna, promieniowane płodności: „Płodność miłości małżeńskiej nie zacieśnia się wszakże tylko do fizycznego rodzenia dzieci, choćby nawet była pojmowana w swym specyficznym ludzkim wymiarze: poszerza się i ubogaca wszelkimi owocami życia moralnego, duchowego i nadprzyrodzonego, jakie ojciec i matka z racji swego powołania winni przekazać w darze dzieciom, a poprzez dzieci, Kościołowi i światu” (FC, 28).
  - ii. Płodność zdegradowana
    1. Ignorancja płodności,
    2. Niszczenie płodności,
    3. Walka z płodnością,
  - iii. Płodność zrehabilitowana
    1. Uczenie jej rozpoznawania,
    2. Promocja wstrzemięźliwości,
    3. Walka z niepłodnością.
  - iv. Kontrapunkt: antykoncepcja i aborcja

b. Wychowanie życia - podstawowe prawo i obowiązek rodziców:

„zadanie wychowawcze rodziców, najgłębszym i określającym je elementem jest miłość ojcowska i macierzyńska, która znajduje w dziele wychowawczym wypełnienie doskonałej służby życiu: miłość rodzicielska od początku staje się duszą, a przez to i normą, która inspiruje i nadaje kierunek całej konkretnej działalności wychowawczej, ubogacając ją tak cennymi owocami miłości, jak czułość, stałość, dobroć, usłużność, bezinteresowność i duch ofiary”
(FC, 36).

- i. Rola subsydiarna innych instytucji: postulat jedności wychowania,
- ii. Teleologia wychowania: jakie wartości?,
- iii. Wychowanie do miłości.

VI. Rodzina fundamentem społeczeństwa

- a. Społeczny wzorzec: „Ponieważ Stwórca wszechrzeczy ustanowił związek małżeński początkiem i podstawą społeczności ludzkiej”, rodzina stała się „pierwszą i żywotną komórką społeczeństwa” (Sobór Vat. II, DA, 11).
- b. Solidarność i uczestnictwo: „rodzina stanowi kolebkę i najskuteczniejsze narzędzie humanizacji i personalizacji społeczeństwa: współpracuje w pełni i w sposób sobie tylko właściwy w budowaniu świata, czyniąc życie naprawdę ludzkim” (FC, 43).
- c. Zadaniowe obszary
  - i. Zadania prospołeczne: społeczne cnoty i wartości,
  - ii. Udział w polityce wewnętrznej: kultura i sprawiedliwość społeczna,
  - iii. Rozwój prorodzinnej polityki społecznej,
  - iv. Kształtowanie polityki międzynarodowej.

VII. Rodzinne wymiary Kościoła:

*„Do zasadniczych zadań rodziny chrześcijańskiej należy również zadanie kościelne: jest ona powołana do budowania Królestwa Bożego w dziejach, poprzez udział w życiu i posłannictwie Kościoła.”
Rodzina jest „swego rodzaju żywym odbiciem i historycznym ukazaniem tajemnicy Kościoła”. (FC, 49).*

- a. Rodzina wierzy - Lumen Fidei
- b. Rodzina ewangelizuje - Evangelii Gaudium
- c. Rodzina sakramentem uświęcenia i kultu.
  - i. Modlitwa rodzinna: domowe sanktuarium Kościoła,
  - ii. Niedziela w rodzinie,
  - iii. Życie sakramentalne.

d. Ecclesia domestica ex Eucaristia.

- i. „Eucharystia, sakrament miłości, ukazuje szczególny związek z miłością między mężczyzną i kobietą, którzy są złączeni małżeństwem. Koniecznością szczególną naszych czasów jest pogłębienie tego związku ⁸³. Papież Jan Paweł II wielokrotnie potwierdzał charakter oblubieńczy Eucharystii i jej szczególny związek z sakramentem Małżeństwa” (Sacramentum caritatis, 27).

- ii. Skoro Eucharystia wyraża nieodwracalność miłości Boga w Chrystusie do swego Kościoła, to jest zrozumiałe, dlaczego ta miłość zawiera, w odniesieniu do sakramentu Małżeństwa, tę nierozzerwalność, której każda prawdziwa miłość nie może nie pragnąć gorąco [91](#).

Więcej niż uzasadniona jest zatem uwaga duszpasterska, jaką Synod poświęcił bolesnym sytuacjom, w których niemało wiernych się znalazło, gdy po zawarciu sakramentu Małżeństwa rozwiedli się i zawarli nowy związek. Chodzi o delikatny i złożony problem, o prawdziwą plagę w dzisiejszych społecznych stosunkach, która coraz bardziej niszczy również i katolickie kręgi. Pasterze, z miłości dla prawdy, są zobowiązani dobrze rozeznawać różne sytuacje, aby w stosowny sposób wspierać duchowo wiernych, których to dotyczy [92](#).

Synod Biskupów potwierdził praktykę Kościoła, opartą na Piśmie Świętym (por. Mk 10, 2-12), niedopuszczania do sakramentów osób rozwiedzionych, które zawarły nowe związki, ponieważ swoim stanem i sytuacją życiową obiektywnie zaprzeczają tej jedności w miłości pomiędzy Chrystusem i Kościołem, która wyraża się i realizuje w Eucharystii.

Niemniej jednak osoby rozwiedzione, które zawarły ponowne związki, nadal — pomimo ich sytuacji — przynależą do Kościoła, który ze szczególną troską im towarzyszy w ich pragnieniu kultywowania, na tyle, na ile to jest możliwe, chrześcijańskiego stylu życia poprzez uczestnictwo we Mszy św., choć bez przyjmowania Komunii św., słuchanie słowa Bożego, adorację eucharystyczną, modlitwę, uczestnictwo w życiu wspólnotowym, szczerą rozmowę z kapłanem czy ojcem duchownym, oddawanie się czynnej miłości, dziełom pokuty oraz zaangażowaniu w wychowanie dzieci (idem, 29).